

som i Tyskland, og for det andet er den geografiske udbredelse også mindre i Danmark.

Men vi glæder os til at se, hvad der kommer ud af auktionen. Vi har den anbefaling, at i hvert fald en del af midlerne bliver reinvesteret i branchen – det kan være i form af forskning og på anden vis – fordi det er vigtigt, at der ikke kommer til at ske en malkning af IT-branchen i Danmark. Der er brug for, at IT-branchen også har robusthed til mange andre projekter i fremtiden, så derfor den opfordring til dem, der skal dele pengene ud, at de gør sig de overvejelser; men ellers er nedbringelse af statsgælden jo altid et lødigt projekt. Der er der jo nok at tage fat på endnu.

Det sidste, jeg så vil sige noget om, er selve de perspektiver, der nu ligger i, at vi kommer med i UMTS-udviklingen i Danmark.

Jeg tror ikke, at vi i dag kan forestille os, hvilke IT-fremspring og -udviklinger det vil medføre, på samme måde som Folketinget i slutningen af 1980'erne ikke kunne forestille sig, at der var flere end ét selskab, der ville gå ind og tilbyde digital GSM-mobiltelefoni i Danmark.

Når først udviklingen kommer i gang, når først produkterne kommer på hylderne, og vigtigst af alt: Når først forbrugeren opdager, at der pludselig er nogle helt nye muligheder, ja, så gør det jo altså, at hr. Søren Kolstrup i fremtiden fra sin mobiltelefon kan læse nyttige oplysninger fra Internettet, så hr. Søren Kolstrup, inden han holder sin ordførertale, kan sikre sig, at han har nået at læse de underliggende bilag. Det vil han fremover kunne gøre fra sin mobiltelefon, hvis ellers han vælger at tilkøbe en telefon eller en terminal, som bliver det fremtidige udtryk, for nu er der ikke længere kun tale om en mobiltelefon, men faktisk en lille terminal, hvor man kan surfe rundt på Internettet og lave mange andre ting.

Det er det, vi har foran os; men hvad indholdet bliver, tror jeg ikke, vi i dag i denne sluttede kreds kan gøre os forestillinger om. Der kan vi kun skæve lidt til, hvad der er sket i Japan og andre steder, og dér har det vist sig, at det jo som sædvanlig og heldigvis er de unge mennesker, der først tager de nye teknologier til sig. De har langt mere mod på livet end fodslæbende marxister som hr. Søren Kolstrup, der vil vente og se tiden an.

Nej, vi skal ikke vente og se tiden an. Vi skal glæde os over, at vi i øjeblikket er på forkant. Vi skal glæde os over, at det er en dansk virksomhed i Pandrup, der fik en ordre på for 30 mia. kr.

mobiltelefoner, der skal leveres til den ganske verden.

Det her kan være med til, at den næste 30 eller 50 mia. kr.-mobiltelefonordre på de nye terminaler, der skal til for at betjene det her marked, måske også falder i Danmark, fordi vi har en spændende og interessant og perspektivrig udvikling, og den skal vi holde gang i. Og derfor håber jeg på en positiv tilbagemelding fra ministeren i retning af, at en del af provenuet bliver reinvesteret i branchen.

Vi støtter forslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så har jeg forstået, at forskningsministeren ønsker at tale fra sin plads i salen. Værsgo.

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne sige tak til det meget brede flertal, som er med på det her lovforslag.

Jeg glæder mig meget over, at det ikke blot er forligspartierne, men også alle øvrige partier, bortset fra Enhedslisten, som jeg gerne vil vende tilbage til om lidt, men altså et meget, meget stort flertal, som synes, det er rigtigt, fornuftigt og rimeligt og fremsynet at lade denne type teknologi gå ud i en auktion med henblik på, at vi får skabt den bedst tænkelige kombination for opfyldelsen af de telepolitiske målsætninger og så det vel ikke helt urimelige ønske, at vi også gerne vil have lidt penge i kassen.

Begge dele kan forenes her, og det synes jeg, at der er al mulig grund til at glæde sig over.

Jeg vil også godt takke forligspartierne for det forarbejde, som jeg synes er foregået på en meget saglig og meget åben facon.

Dette lovforslag er produktet af mere end 1 års forberedelse, altså fra det tidspunkt, hvor vi lavede teleforliget. Dengang var vi ikke rede til at beslutte direkte, at vi skulle lave en auktion, men de grundforudsætninger, som ligger til grund for det, vi gør nu, var med allerede i teleforliget.

Derefter var det så sådan, at vi for et halvt års tid siden sagde til hinanden: Skulle vi ikke lave et tillæg til teleforliget, som gør, at vi på denne her type teknologi, afprøver auktionsformen, som man i ca. halvdelen af de europæiske lande enten på det tidspunkt var i gang med at afprøve eller havde besluttet sig til at afprøve?

Jeg synes, at den proces viser, lad mig bare kalde det et ret godt mål af åndelig mobilitet hos den kreds af partier, der har været dybt involveret i arbejdet, og det vil jeg gerne kvittere for.